

MANIFEST VAGA FEMINISTA 2020

Des del 2018 fins enguany, pel 8 de MARÇ, hem sortit al carrer més d'un milió de persones de tota Catalunya amb la finalitat de denunciar el progressiu enduriment de les condicions de vida i de les violències que patim les dones, lesbianes i trans, en tota la nostra diversitat: sabem que JUNTES SOM MÉS FORTES. Hem incorporat la vaga feminista com a eina de lluita, repensant dia rere dia els conceptes de vaga i de treball, mitjançant diverses expressions d'autoorganització, suport mutu i pràctiques polítiques descentralitzades al llarg de tot el territori (pobles, barris, escoles, llars, centres de treball i universitats, entre d'altres). Som: dones amb diversitat funcional, amb diversitat sensorial i intel·lectual, migrades i racialitzades, gitanes i paies. Les nostres edats són totes i ens sabem, lesbianes, trans, bisexuals, inter, queer, hetero i asexuals. Som les que no hi són. Som les assassinades, som les preses, som les que es van quedar a les fronteres i som les que es van quedar a la mar Mediterrània, i a totes les mars. Hem cridat plegades arreu de tot el planeta. Tanmateix, no s'han produït els canvis necessaris en l'àmbit social i polític: PER TANT, NOVAMENT, ENS ATUREM!

DENUNCIEM L'EMERGÈNCIA CLIMÀTICA. Denunciem la invisibilització i la desvalorització dels processos de sosteniment de la vida vinculats a la Terra i als cicles naturals. Som cossos que depenem d'altres cossos, però com sempre, els impactes de la crisi socioecològica no són iguals per a totes. Els efectes més durs s'exporten a les perifèries urbanes i globals, al Sud, a les futures generacions, i a les dones i identitats dissidents. Per això, denunciem el capitalisme i l'heteropatriarcat extractivistes i neoliberals, els quals ens fan viure d'esquena a la Terra, a la Mediterrània i a la nostra pròpia existència.

Denunciem la pèrdua de la sobirania social, política i econòmica, juntament amb l'entramat dels poders fàctics i la falsa il·lusió que vivim en una democràcia de creixement capitalista il·limitat, la qual respecta els DDHH i ambientals, però que a l'ombra destrueix les bases materials que ens permeten viure dignament. L'aliança d'Estats i capital ha declarat la guerra a la vida. Denunciem que l'escalada autoritària i reaccionària del capitalisme salvatge amenaça territoris, animals i comunitats, especialment, a les dones indígenes i als pobles originaris. Aquesta criminalitza la protesta i mata, a més d'accelerar els fenòmens climàtics extrems com ara les sequeres, els incendis, els huracans i les inundacions, amb la consegüent expulsió de pobles sencers, tot ocasionant processos migratoris i l'expansió de malalties climàtiques i encara més pobresa energètica, les quals ens afecten especialment.

EXIGIM JUSTÍCIA SOCIAL I CLIMÀTICA. Exigim un decreixement econòmic, una transició ecosocial i una cultura regenerativa i feminista, la qual recuperi les sobiranies a través d'una gestió pública i comunitària, la qual garanteixi l'accés universal dels serveis bàsics, com ara l'aigua i l'energia. Exigim la defensa dels DDHH i ens solidaritzem amb les lluites de les companyes que arriquen la seva vida per defensar l'aigua, el territori i els ecosistemes. Ens posicionem contra les empreses transnacionals i les corporacions financeres, agents directes del capital, que avancen sobre els nostres cossos i territoris, pobles i barris, monopolitzant, controlant, mercantilitzant i privatitzant els béns naturals i comuns (com la terra, l'aigua, l'aire, l'energia, la biodiversitat, l'habitatge, la salut, l'educació o les pensions, entre d'altres).

Rebutgem els Tractats de Comerç i Inversió, instruments del projecte capitalista del segle XXI el qual es caracteritza per ser heteropatriarcal, extractivista, racista i colonial, perquè ataca les nostres vides i blindia el poder de les transnacionals i multinacionals, enfront dels nostres drets i les decisions democràtiques de les comunitats i dels pobles. EXIGIM que la defensa de la vida digna se situï al centre de l'economia i de la política.

EXIGIM LA DEROGACIÓ DE LA LLEI D'ESTRANGERIA, la qual criminalitza les migrants, i el reconeixement de l'estatus de refugiades climàtiques. També DENUNCIEM les devolucions en calent, avalades per la sentència d'Estrasburg. EXIGIM el tancament dels CIES, així com totes les formes de racisme existents.

CELEBREM LA FORÇA i LA SALUT DELS FEMINISMES DESCOLONIALS, tot interpel·lant consciències i fent tremolar els privilegis des de les nostres expressions radicals, combatives i de sororitat.

DENUNCIEM la creixent precarietat laboral que es manifesta en diferents sentits: com en la discriminació salarial (on les dones cobren un 23% menys que els homes), en la subcontractació a través de contractes temporals, en les jornades parcials no desitjades, en l'atur, en els baixos salaris, especialment en els sectors més feminitzats (com ho són, la restauració, l'hostaleria, la sanitat, o bé, el comerç al detall) i en la discriminació laboral vers les dones que tenen fills de poca edat (que ho facin a través d'una maternitat no lliure).

DENUNCIEM també l'extrema precarietat laboral de les treballadores del sector domèstic i de les cures, i l'incompliment dels temps de descans obligatoris. DENUNCIEM així mateix l'assetjament sexual que patim en l'àmbit laboral.

EXIGIM que les jornades laborals s'adaptin a les necessitats dels nostres cicles vitals. Lluitem per la igualtat de condicions en l'accés al mercat laboral per a les trans, especialment, per les migrades, i exigim facilitats per fer congruents amb cadascuna de les nostres identitats sentides, les dades dels diferents documents administratius. DENUNCIEM la hipocresia d'una societat que ens rebutja si no tenim l'aspecte o la imatge normativa, essent aquesta la principal discriminació laboral del col·lectiu trans. També l'atur que afecta durament les dones amb diversitat funcional, diversitat intel·lectual i/o sensorial i que dificulta greument la nostra autonomia.

EXIGIM el reconeixement de tots els drets laborals i socials de les treballadores, generalment migrades, dels àmbits més precaris: de les cures, del treball domèstic, de la venda ambulants i del treball sexual. Rebutgem qualsevol índex moral davant les diferents estratègies de supervivència econòmica de les dones treballadores en aquest món capitalista i considerem imprescindible el nostre reconeixement com a subjectes polítics: CAP DONA SENSE DRETS. MAI MÉS LLUITAREM SOLES.

EXIGIM la ratificació del Conveni 189 de l'OIT per a la dignificació del treball de la llar i de les cures i la derogació de totes les lleis laborals encara vigents, com també, la de l'esmena 6777 que no permet fins al 2024 la integració en el Règim General de la Seguretat Social.

EXIGIM protecció efectiva de les supervivents de la tracta amb finalitat d'explotació sexual, xacra que neix de la necessitat d'una nova esclavitud per part del sistema, i que s'utilitza també com a excusa per perseguir i controlar la migració, alhora que existeix gràcies a les mateixes polítiques frontereres. Hi ha tracta d'éssers humans en nombrosos sectors i la seva causa no és la prostitució, sinó el tancament de fronteres europees, les restriccions que imposa la Llei d'Estrangeria i la clandestinitat obligatòria, per on es desenvolupen els projectes migratoris. Calen alternatives laborals no precaritzades, perquè la prostitució no hagi de ser en cap cas, un destí que beneficiï a les mífies!

CRIDEM A L'AUTOORGANITZACIÓ I A LA REVOLTA FEMINISTA:

Per construir unes vides lliures de violències masclistes i institucionals, denunciem la violència sexual com a expressió de l'apropiació patriarcal del nostre cos, la qual ens afecta a totes i encara més, a les migrades, a les racialitzades i a les treballadores de la llar i de les cures, així com, a les dones que viuen al carrer. Denunciem la LGTBIfòbia social, institucional i laboral que patim moltes de nosaltres, com una alta forma de violència masclista.

EXIGIM polítiques públiques, recursos i mitjans suficients per a totes en el sistema de protecció i recuperació enfront de les violències masclistes. VOLEM protocols i circuits diversos, les dones no som homogènies. Prou re-victimització. NO SOM VÍCTIMES! SOM SUPERVIVENTS! I HEM SOBREVISCUT GRÀCIES A LA SORORITAT I A L'AUTODEFENSA FEMINISTA!

Tampoc no oblidem que des de l'1 d'Octubre vivim una forta deriva repressiva a Catalunya. EXIGIM la llibertat de les preses polítiques, el lliure retorn de les exiliades i la cancel·lació de totes les causes obertes per haver exercit el dret de l'autodeterminació. EXIGIM la fi de la violència policial, la judicialització de la política i la criminalització del dret a la protesta. Ens fem bandera de la solidaritat, la nostra tendresa i la nostra força també per a assenyalar un sistema penitenciari el qual condemna a la dissidència política i a la pobresa, i on totes les preses pateixen per partida doble les discriminacions, violències quotidianes i perpetuació dels mandats patriarcal.

Aquest any volem citar també a les dones supervivents en la mal-anomenada "guerra contra les drogues", la qual en sí mateixa té efectes sobre la vida i la salut molt pitjors que les mateixes substàncies, com ara: l'estigma per consumir i per trencar amb els rols socials tradicionals, la presó, les violències masclistes i institucionals, o el fet de viure al carrer. Les dones que prenem drogues no demanem assistencialisme, reclamem drets, així com, en definitiva, viure segures i lliures i CELEBREM AMB ALEGRIA LES NOSTRES VEUS I EXPERIÈNCIES D'AUTOORGANITZACIÓ ARREU DEL MÓN. SUPORT SENSE REPRESSIÓ!

DENUNCIEM la justícia PATRIARCAL, hereva del franquisme. Diem NO a la LLEI MORDASSA i com a resposta davant la repressió durant les mobilitzacions feministes de les vagues anteriors. CRIDEM A LA DESOBEDIÈNCIA, davant l'ofensiva feixista i el fonamentalisme religiós que a casa nostra s'anomena nacionalcatolicisme. PROU FINANÇAMENT PÚBLIC A L'ESGLÈSIA CATÒLICA I FEM FORA ELS SEUS ROSARIS DELS NOSTRES OVARIS!!

CRIDEM A LA LLUITA PER LA CENTRALITAT DE LA VIDA, PER LA DESPATRIARCALITZACIÓ DELS NOSTRES COSSOS I DESITJOS, PER UNES VIDES DIGNES I LLIURES DE VIOLÈNCIES!

EXIGIM ser protagonistes de la nostra salut i dels nostres cossos, sense cap mena de pressió política. Els nostres cossos no són mercaderies ni objectes. La recerca i la pràctica mèdica tenen encara un biaix de gènere androcèntric, el qual cal canviar de dalt a baix, volem un tractament de la salut de les dones amb perspectiva integral i diferencial. Recordem que la ginecologia patriarcal es va construir sobre l'experimentació cruel amb dones racialitzades i esclaves al segle XIX. Llitem per una veritable ginecosofia, per recuperar els nostres sabers i posar-los a l'abast de la salut de totes. EXIGIM LA DESPATOLOGITZACIÓ de les nostres vides, de les nostres emocions i de les nostres circumstàncies: la medicalització respon a interessos de grans empreses, i no a la nostra salut.

Volem decidir ser mares o no ser-ho, i per això, continuem lluitant per garantir el dret a l'avortament segur, lliure i gratuït, dins la xarxa pública de salut, tant aquí com a Andorra, així com tots els drets sexuals i reproductius per a totes les dones, especialment, les menors

d'edat, dones en situació d'irregularitat administrativa i totes aquelles que pateixen diferents estigmes socials.

DENUNCIEM el crim patriarcal que la mutilació genital femenina imposa als nostres cossos, els nostres drets i a la nostra salut. Ens volem íntegres, tal com som, i no tolerarem que el patriarcat ens talli, sigui quina sigui la raó esgrimida, ja que no pot existir motiu cultural, religiós, ni tradicional, el qual intenti justificar aquesta xacra.

VOLEM MATERNITATS LLIURES, respectades i sense violència obstètrica. Les dones vivim les maternitats de diferents maneres i situacions, d'acord amb el nostre entorn social i cultural. Això ens convida a visibilitzar els processos sexuals de les dones, inclosos l'embaràs, el part, el postpart, la lactància i la primera criança; i dotar-los de drets i recursos per poder viure en dignitat, amb permisos amplis i transferibles, sigui quin sigui el nostre model familiar. Volem que les mares migrants, aquelles que s'han vist obligades a deixar el seu país per la por de ser assassinades, visquin sense l'angoixa constant de la retirada de la custòdia, pel fet de no exercir la maternitat segons el model eurocèntric. Aquest model obliga a integrar-se i a oblidar les arrels, genera pobresa amb protocols administratius avalats per la llei d'estrangeria i limita l'accés a l'àmbit laboral.

Tampoc oblidem que la majoria de les persones afectades pels desnonaments som dones i criatures. Som precisament les dones les primeres a posar els nostres cossos davant la policia per a aturar dia rere dia els desnonaments. Si les Administracions públiques no garanteixen per a totes un habitatge digne, el farem nosaltres, mitjançant ocupacions i acció directa!
SOLIDARITAT ACTIVA I SUPORT MUTU A CADA BARRI I POBLE!!!

REIVINDIQUEM I CONSTRUÏM, TAMBÉ DES DELS BARRIS I POBLES, ESCOLES PÚBLIQUES FEMINISTES!

Estem en contra de les escoles privades concertades i, especialment, les de l'Opus Dei, que encara segreguen per sexe i fomenten valors reaccionaris. Continuem denunciant les polítiques neoliberals que volen utilitzar l'educació com a mercaderia. Vigilem l'extrema dreta i el feixisme que han tornat a l'ofensiva amb el fantasma de l'adoctrinament i un darrer invent: el pin o el veto parental, que fins i tot atempta contra el marc internacional de Drets de la Infància. EXIGIM la retirada dels fons públics a les escoles concertades, a favor **d'una única xarxa d'educació pública, laica, inclusiva, gratuïta i amb perspectiva de gènere**. La coeducació afectivo-sexual i la formació del pensament crític han de ser transversals i presents a totes les etapes educatives.

VOLEM ACOMPANYAR LA DIVERSITAT AFECTIVA-SEXUAL, CORPORAL I DE GÈNERE A LA INFÀNCIA I ADOLESCÈNCIA, per construir rols que trenquin amb els estereotips de gènere, que possibilitin l'exploració lliure i el creixement individual i col·lectiu, i que no ens obliguin a encaixar en cossos, identitats i sexualitats binàries o normatives.

VOLEM COMUNITATS QUE ACOMPANYIN I NODREIXIN TOTS ELS CICLES DE LES NOSTRES VIDES.

Volem deixar de viure aïllades les unes de les altres, amb una menció especial a les dones grans, la seva saviesa i suport mereix tots els drets per tal d'assolir un envelliment digne, amb afectes i reconeixements. Volem PENSIONS DIGNES PER A TOTES (amb ple reconeixement dels treballs de cures i agraris) i XARXES COMUNITÀRIES I AUTOGESTIONADES DE CURES!!!

AVUI 8 DE MARÇ, CELEBREM TOTES LES NOSTRES RESISTÈNCIES I CREATIVITATS COL·LECTIVES.

Perquè no s'esperava que sobrevisquéssim, perquè els silencis no ens han protegit i no ens protegiran. Des de Rojava a Xile, Mèxic, Bolívia, Perú, Equador, Argentina, Brasil, Nicaragua, Palestina, Índia, Sud-àfrica... els batecs de les dones que lluiten arreu del món són els nostres batecs.

Avui 8 de març del 2020, estrenem dècada amb el desig d'aconseguir fer efectius els drets i les llibertats per a totes. Sabem que l'empresa és titànica. HO VOLEM TOT. Sentint la Terra cridar, sabem que tenim la força i l'empenta de ser milions per aconseguir-ho. Davant la guerra del capitalisme contra la vida, ENS DECLAREM COMUNITATS DE LLUITA I DE RESISTÈNCIA i CELEBREM LES NOSTRES ALIANCES, molt per sobre de les nostres diferències.

JUNTES I DIVERSES PER UNA VIDA DIGNA!!

AUTOORGANITZACIÓ I REVOLTES FEMINISTES CONTRA LA PRECARIETAT I LES FRONTERES!!!